

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет
Навчально-науковий інститут бізнес-технологій «УАБС»

ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ФІНАНСОВО-КРЕДИТНОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

Збірник матеріалів
II Всеукраїнської науково-практичної конференції
(Суми, 23 листопада 2017 року)

Суми
Сумський державний університет
2017

Дехтяр Надія Анатоліївна,

к.е.н., доцент,

Пипка О. М.,

студентка,

Сумський державний університет, м. Суми

УПРАВЛІННЯ ОБОРОТНИМИ АКТИВАМИ ПІДПРИЄМСТВА

На сьогоднішній день підприємства намагаються досягти стабільної діяльності. Щоб отримати бажаних результатів необхідно мати чітко побудовану та обґрунтовану політику управління оборотними активами.

Поняття «управління оборотними активами» досліджувалося багатьма економістами. Варто зазначити, що В.В. Ковальов, І.А. Бланк, А.М. Поддєрьогін вважають, що управління оборотними активами являє собою систему заходів спрямованих на формування складу та структури оборотних активів та визначення оптимального поєднання джерел їх фінансування.

До наступної групи вчених слід віднести З.В. Філатова, А.Г. Ротанова, Ю.О. Швець, А.В. Скворцова, В.Г. Баранова. Вони визначають поняття «управління оборотними активами» з точки зору сукупності елементів механізму управління.

Варто звернути увагу на дослідження О.С. Бондаренко, Г.Г. Кірейцев, В.А. Савчук. Вчені розглядають управління оборотними активами в розрізі їх окремих видів: управління запасами; управління дебіторською заборгованістю; управління грошовими коштами та поточними фінансовими інвестиціями. [1]

До основних завдань управління оборотними активами відносять:

- формування оптимального складу і структури оборотних засобів;
- обґрунтоване визначення потреби підприємства в оборотних коштах;
- формування складу і раціоналізація структури джерел фінансування оборотних коштів;
- максимізація ефективності використання оборотного капіталу в діяльності підприємства [2].

Для рішення цих задач на підприємстві необхідно обрати раціональну політику формування оборотних активів і визначення джерел їх фінансування та контролювати її роботу в практичній діяльності [3].

Виділяють зовнішні (опосередкованого впливу) і внутрішні (безпосереднього впливу) чинники, що впливають на управління оборотними активами. До зовнішніх належать: конкурентне середовище, ступінь розвитку фінансового ринку, законодавча база регулювання, нецінові детермінанти попиту, відносини з контрагентами, до внутрішніх – виробнича технологія підприємства, облікова політика підприємства, кваліфікація фінансових менеджерів, організаційна структура підприємства, стратегічні цілі підприємства [2].

На основі звітності підприємства ТОВ «Сумбудтранс» проведемо дослідження. У таблиці 1 наведено показники оптимальності складу та структури підприємства.

Таблиця 1 – Оцінка оптимальності складу та структури оборотних активів ТОВ «Сумбудтранс».

Показник	Рік			
	2013	2014	2015	2016
Коефіцієнт загальної ліквідності (покриття)	0,96	0,94	1,05	1,12
Коефіцієнт швидкої ліквідності	0,70	0,85	0,96	0,96
Коефіцієнт абсолютної ліквідності	0,03	0,07	0,04	0,07

Оптимальність структури підприємства можливо визначити на основі відповідності показників ліквідності нормативним значенням. Дослідження показало, що протягом усього періоду коефіцієнти загальної ліквідності та абсолютної ліквідності наближені до нормативних значень, а коефіцієнт швидкої ліквідності відповідає.

Розрахунки свідчать, що підприємство має недостатню кількість оборотних активів, щоб своєчасно розрахуватися із зобов'язаннями. Хоча воно і має достатню кількість швидко ліквідних оборотних активів.

Для здійснення ефективного управління оборотними активами підприємства необхідно здійснити такі заходи:

1) оптимізувати розмір грошових коштів через постійний контроль за розміром оборотних активів у грошовій, абсолютно ліквідній формі, а також через підтримання відповідної частини високоліквідних активів у формі поточних фінансових інвестицій та інших активів, які у разі необхідності можуть швидко перетворитися на грошові кошти, що дає можливість

підтримувати платоспроможність підприємства на належному рівні

2) оптимізувати структуру і склад оборотних активів за допомогою прискорення оборотності оборотних активів у цілому та окремих їхніх елементів;

3) оптимізувати структуру товарів шляхом зменшення випуску товарів із низькою рентабельністю та збільшити випуск товарів, що мають позитивну рентабельність та хороший рівень попиту;

4) оптимізувати запаси підприємства шляхом оцінки загальної потреби в сировині на плановий період, періодичного уточнення оптимальної партії замовлення сировини, регулярного контролю умов зберігання запасів;

5) оптимізувати рівень дебіторської заборгованості шляхом проведення контролю за станом розрахунків з

дебіторами, оцінки платоспроможності та ділової репутації дебіторів, страхування ризиків тощо;

6) скоротити тривалість фінансового циклу шляхом прискорення обороту виробничих запасів та дебіторської заборгованості і некритичного уповільнення оборотності кредиторської заборгованості підприємства постачальникам;

7) підвищити рентабельність підприємства шляхом своєчасного використання тимчасово вільних залишків грошових активів для формування ефективного портфеля поточних фінансових інвестицій [4].

Список використаної літератури

1 Дехтяр Н. А. Управління оборотними активами / Н. А. Дехтяр, О. В. Дайнека, Т. М. Черноус // Економіка і суспільство – 2017 – № 8. – С. 572-578.

2 Кардіна О. Г. Управління оборотними активами / О. Г. Кардіна // Вісник економіки транспорту і промисловості – 2013 – № 43. – С. 133-137.

3 Проскуріна Н.М. Управління оборотними активами в умовах кризового стану підприємства / Н. М. Проскуріна, Романюк Н. С. // Економічний вісник НГУ – 2009 – №3 – С. 55-63.

4 Швець Ю.О. Управління оборотними активами підприємств / Ю.О. Швець, А.В. Скворцова // Науковий вісник МГУ Серія: Економіка і менеджмент. – 2015. – № 13. – С. 127–130.